

Arrest

nr. 97 438 van 19 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat. E. BARBIEUX loco advocaat M.-C. FRERE en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoeker, B.A. , luidt het asielrelaas als volgt:

“U, een Georgisch staatsburger van Georgische origine, bent afkomstig uit Tbilisi, Georgië. Sinds 2003 bent u gehuwd met D. K.(O.V. X) met wie u twee kinderen heeft, S. en N.

Uw kinderen verblijven bij uw grootmoeder in uw thuisland, uw vrouw verblijft in België.

Uw problemen zijn ontstaan naar aanleiding van de betoging op 25 mei 2011 in Tbilisi waaraan zowel u als uw vrouw deelnamen. Er ontstond een gevecht tussen de manifestanten en de autoriteiten waarna u, samen met andere personen, meegenomen werd naar het politiekantoor. Gedurende enkele uren werd u daar gehouden en ondervraagd over uw aandeel in de betoging en terug vrijgelaten. U ging naar

het ziekenhuis voor uw opgelopen verwondingen en keerde naar huis. Ook uw vrouw bleek een gebroken hand te hebben en moest naar het ziekenhuis. Twee of drie dagen na deze betoging stonden de politieagent die u geslagen had, N. N., en een districtspolitieman aan uw deur en beledigden u en uw moeder. Ze vroegen of u lid was van een partij en waarom u op de betoging aanwezig was. Uw moeder dreigde klacht tegen hen in te dienen, waarna de politieagenten vertrokken. Hierna werd u meerdere malen meegenomen door de autoriteiten en naar het narcologisch centrum gebracht om drugtesten af te leggen. De laatste keer kwamen ze langs bij uw werk. Hierna, in oktober 2011, besloot uw moeder dat het genoeg was en ze diende met behulp van een advocaat klacht in. Er werd een procesdatum vastgesteld maar deze datum werd tweemaal uitgesteld.

Op 20 december 2011 belde een familielid en vriend u op en nodigde u uit om iets te gaan eten. In het restaurant werden u en uw familielid geprovoceerd door onbekenden, later bleken zij politieagenten te zijn, hetgeen resulteerde in een vechtpartij. U geraakte bewusteloos, uw familielid sloeg op de vlucht. Op het politiekantoor belde u uw advocaat die ervoor zorgde dat u vrijgelaten werd. Uw vrouw werd verder eveneens bedreigd door de persoon die haar hand gebroken had tijdens de betoging, toen zij de kinderen naar school bracht. U ontving vaak telefonische bedreigingen.

Op 11 januari 2012 reisde u met het vliegtuig naar Turkije waarna u, verborgen in een vrachtwagen de Griekse grens overstak. U moest vervolgens overstappen in een witte auto, die op een boot gezet werd. In deze witte auto reed u tot België waar u op 14 januari 2012 aankwam. Uw plan was door te reizen naar Canada met gebruik van valse documenten maar u werd op de luchthaven van Zaventem ontdekt en gearresteerd.

U legt geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.1.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoeker, B. A., luidt als volgt:

"U vreest voor uw leven en het leven van uw vrouw en kinderen bij een eventuele terugkeer naar Georgië omwille van uw problemen met de autoriteiten naar aanleiding van uw deelname aan de betoging van 25 mei 2011 en het gevecht van 20 december 2011.

Het Commissariaat-generaal verklaart uw asielrelaas echter ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat zowel u als uw vrouw geen enkel identiteitsdocument voorleggen aan de Belgische asielinstanties.

Daarenboven bleken jullie verklaringen betreffende uw Georgische identiteitskaart en de internationale paspoorten tegenstrijdig te zijn. Zo verklaart u niet te weten waar uw Georgische identiteitskaart is, misschien thuis of in Georgië. (CGVS p. 8) Dit document is volgens u niet meer geldig, sinds wanneer weet u niet. (CGVS p. 8). Uw vrouw stelt dat uw identiteitskaart samen met haar identiteitskaart verloren is gegaan in Georgië. (CGVS vrouw p. 3 en 4) Niet alleen is deze verklaring tegenstrijdig met uw verklaringen dat u niet weet waar uw identiteitskaart is, daarenboven komt de verklaringen van uw vrouw op het Commissariaat-generaal niet overeen met haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. Daar stelt zij immers dat haar geboorteakte en identiteitskaart in Georgië zijn. (DVZ-verklaring, vraag 21) Geconfronteerd met de tegenstrijdigheid tussen haar eigen verklaringen stelt zij dat dit niet klopt en dat ze vermeldde dat beide identiteitskaarten gestolen waren. (CGVS vrouw p. 4) Wederom werd ze geconfronteerd met uw verklaringen dat uw identiteitskaart nog in Georgië of thuis is en dat dit document vervallen was. Hierop stelt uw vrouw dat uw identiteitskaart vervallen zou zijn binnen enkele dagen als het niet gestolen werd, maar het werd gestolen. (CGVS vrouw p. 5) Opgemerkt dat u niets vermeldde over enige diefstal, blijft uw vrouw bij haar versie van de feiten. (CGVS vrouw p. 5). Deze verklaringen zijn niet aanvaardbaar voor het Commissariaat-generaal. Zo vermeldt u nergens tijdens uw gehoor dat uw identiteitskaart gestolen zou zijn. Wat meer is, de verklaring van uw vrouw klopt geheel niet met uw verklaring. U stelt immers dat uw identiteitskaart misschien thuis ligt of in Georgië, uw vrouw stelt dat deze documenten gestolen werden.

Daarenboven werd u gevraagd om deze identiteitskaart en de identiteitskaart van uw vrouw binnen de gegeven termijn op te sturen naar het Commissariaat-generaal aangezien u stelde dat uw identiteitskaart thuis of in Georgië lag. (CGVS p. 9) Na het verstrijken van deze termijn werd er echter niets ontvangen op het Commissariaat-generaal.

Wat betreft de internationale paspoorten werd het volgende vastgesteld.

Gevraagd naar uw internationaal paspoort stelt u dat de passeur zowel uw internationaal paspoort als het internationaal paspoort van uw vrouw in Turkije afnam. Om door te reizen naar Canada kregen jullie in België een vals Litouws paspoort, maar die voor jullie vertrek vanop Zaventem vervolgens als valse paspoorten zijn gedetecteerd, en waarna jullie zijn aangehouden (CGVS p. 7-9)

U kan echter niet zeggen waarom uw echte paspoorten door de passeur in Turkije werden afgenomen. (CGVS p. 8 en 9). Bovendien is na het gehoor en na grondige studie van het dossier vastgesteld dat jullie bij de aanhouding in Zaventem een andere identiteit hebben opgegeven : P. A., een Georgisch staatsburger; en D. K., eveneens Georgisch staatsburger (dossier DVZ, printrak). Ofwel betreft dit de identiteitsgegevens van de valse paspoorten, maar dan moet vastgesteld worden dat uw verklaringen dat het een Litouws paspoort betrof, niet overeen komen met de informatie van de DVZ. Ofwel betreffen deze identiteiten jullie verklaringen, maar dan moet vastgesteld worden dat deze niet overeen komen met de identiteit die jullie bij de asielaanvraag hebben opgegeven, en moet besloten worden dat jullie getracht hebben/trachten de autoriteiten te misleiden wat betreft jullie identiteit.

In ieder geval zijn de niet overtuigende verklaringen over jullie identiteitsdocumenten en het gebrek aan enig identiteitsbewijs voor het Commissariaat-generaal een indicatie dat jullie jullie ware identiteit en identiteitswijzen bewust achterhouden. Het bewijs van identiteit is evenwel een essentieel element in de asielprocedure.

Vervolgens moet opgemerkt worden dat uw gebrekkige kennis over essentiële onderdelen van uw asielrelaas en uw houding in dit verband allerm minst in overeenstemming te brengen zijn met uw verklaarde vrees voor vervolging in uw land van herkomst.

Vooreerst wordt getwijfeld aan uw politieke betrokkenheid en werkelijke deelname aan de manifestatie van 25 mei 2011. U verklaart dat u geen lid was van een partij maar vaak naar manifestaties ging, waarvan de laatste op 25 mei 2011 was. (CGVS p. 6)

Gevraagd naar andere manifestaties die u bijwoonde, stelt u dat er één op 7 november was. Het jaartal kan u niet weergeven, u stelt dat het twee of drie jaar geleden was. (CGVS p. 6) U ging niet naar andere betogingen in 2011. (CGVS p. 7) U herinnert zich voorts niet of u in 2008, 2009 of 2010 naar de 7 november betoging ging, u herinnert het jaar niet. (CGVS p. 7)

Betreffende de manifestatie op 25 mei 2011 weet u niet wanneer deze betoging werd afgeroepen. (CGVS p. 23) U verklaart dat er enkele dagen voordien ook betogingen waren maar dat u niet ging. (CGVS p. 23) U stelt dat de vertegenwoordiger van de burgemeester tijdens de betoging eiste dat de manifestanten de plaats verlieten. Wie deze vertegenwoordiger was weet u niet, u kon het niet zien. Misschien was het de viceburgemeester, u weet het niet. (CGVS p. 14)

U blijft vaag over wie speechte tijdens deze betoging en stelt dat het bijna iedereen was. (CGVS p. 15) Het regende dus u zag hun gezichten niet. (CGVS p. 15) U zou wel sommige woorden gehoord hebben maar het was moeilijk om te identificeren wie het was. (CGVS p. 15)

Uw moeder diende vervolgens een klacht in naar aanleiding van de problemen die u kende met de autoriteiten na deze manifestatie maar u kan niet zeggen of er een onderzoek naar deze klacht verricht werd. (CGVS p. 24) Niemand contacteerde u of stelde u vragen. (CGVS p. 24)

De rechtszaak zou tweemaal zijn uitgesteld, een laatste keer op 15 december 2011. (CGVS p. 4) Tot wanneer deze rechtszaak werd uitgesteld, weet u niet. U bent vertrokken. (CGVS p. 4)

Verder kan u niet verklaren wie de politieagent was die gewond geraakte bij de vechtpartij in december 2011, noch weet u of er hierna een onderzoek gestart werd. (CGVS p. 20 en 21) Tot slot kan u niet vertellen wanneer uw vrouw bedreigd werd door politieagenten, noch kan u zeggen met hoeveel ze waren. (CGVS p. 21 en 22).

Deze vage verklaringen omtrent verschillende kernelementen van uw problemen kan het Commissariaat-generaal onmogelijk aanvaarden.

Zo verwacht het Commissariaat-generaal dat een asielzoeker de essentiële elementen van zijn asielrelaas onthoudt en/of, indien hij er geen persoonlijke kennis van heeft, ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich hieromtrent te informeren. Uw geringe kennis betreffende uw politieke participatie, de betoging op 25 mei 2011 alsook de gevolgen van deze betoging zijn onverschoonbaar voor het Commissariaat-generaal.

Uw gebrek aan kennis omtrent deze asielincidenten alsook uw lakse houding omtrent het vergaren van informatie holt uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw problemen eveneens uit, temeer u duidelijk de mogelijkheid had om via uw moeder of uw vrouw hieromtrent informatie te bekomen. (CGVS p. 3)

Daarenboven blijkt u eveneens uiterst beperkte informatie te bezitten betreffende de actuele stand van zaken en de evolutie van uw problemen in uw thuisland.

U kan niet zeggen of de autoriteiten nog langs geweest zijn bij uw thuis nadat u Georgië verliet, niemand woont daar, u weet niet of er iemand is langs geweest. (CGVS p. 24) Of uw familie, vrienden of kennissen werden lastig gevallen na uw vertrek weet u niet, want u heeft geen contact met hen. Tot slot kan u niet verklaren of u oproepingsbrieven op uw naam verkreeg, u bent niet op de hoogte. (CGVS p. 24) U heeft geen informatie wat er aan de hand is in uw thuisland. (CGVS p. 24)

Wederom is uw gebrek aan informatie onaannemelijk voor het Commissariaat-generaal en wijst dit bovendien op een gebrek aan interesse in uw situatie hetgeen afbreuk doet aan uw beweerde vrees voor vervolging.

Zo kan er verwacht worden dat iemand die vreest voor zijn leven, en wiens familieleden eveneens het slachtoffer werden van zijn problemen, ten minste veelvuldig en op verschillende manieren contact probeert te krijgen met personen in zijn thuisland teneinde de stand van zijn actuele vervolging in zijn herkomstland te kunnen inschatten.

Daarenboven blijkt u nog contact te hebben met uw moeder in Georgië waardoor u op relatief eenvoudige wijze van haar of via haar te weten kon komen of en in welke mate u nog steeds vervolgd zou worden.

Uw klaarblijkelijke en onaanvaardbare onwetendheid over zaken die de essentie van uw vervolgingsproblemen in Georgië betreffen ondermijnen uw geloofwaardigheid en bijgevolg de geloofwaardigheid van uw problemen verder.

Eveneens kon u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs voorleggen van de problemen die u verklaarde gekend te hebben.

U slaagde er niet in de Belgische asielinstanties enig document voor te leggen waaruit blijkt dat de incidenten die de aanleiding voor uw vlucht vormden, daadwerkelijk plaatsvonden. Zo kon u geen enkel tastbaar bewijs voorleggen van de klacht die uw moeder ingesteld zou hebben tegen één van uw belagers. U stelt nochtans dat uw moeder de klacht en de medische attesten van het ziekenhuis bij zich heeft. (CGVS p. 5, 17)

Vervolgens werd u gevraagd om deze documenten over te maken aan het Commissariaat-generaal. Echter, na het verstrijken van de gegeven termijn werd niets ontvangen.

Uw gebrek aan medewerking ondermijnt de ernst en de geloofwaardigheid van uw problemen verder, temeer u duidelijk stelt dat u deze documenten, als het nodig was, van Georgië kon overmaken. (CGVS p. 5) Enige documenten betreffende de gevolgen van de vechtpartij kon u eveneens niet neerleggen. Uw gebrek aan documenten, waarvan in uw geval verwacht kon worden dat u deze kon neerleggen, alsook uw lakse en ongeïnteresseerde houding tasten uw geloofwaardigheid verder aan.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat u verklaart niet te kunnen terugkeren naar uw herkomstland aangezien u problemen kende met de autoriteiten.

Zo dreigden uw belagers dat ze u zouden vermoorden of een zaak tegen u zouden beginnen. (CGVS p. 24) Ook uw vrouw en kinderen werden bedreigd. (CGVS p. 24)

Na het gevecht van 20 december 2011 leefde u thuis en kwam u niet meer buiten. (CGVS p. 22)

Het Commissariaat-generaal stelt zich bijgevolg ernstige vragen met betrekking tot uw manier van reizen.

U verklaart op 11 januari 2012 per vliegtuig en met uw internationaal paspoort onder uw eigen naam vanuit Georgië naar Turkije gevlogen te hebben. (CGVS p. 10) U werd hierbij gecontroleerd maar ondervond geen problemen. (CGVS p. 11)

Gezien de bedreigingen van uw leven en het leven van uw vrouw, is het bijgevolg bijzonder risicovol om per vliegtuig, zijnde één van de meest gecontroleerde manieren van reizen, het land te verlaten.

U stelt dat de bedreigingen niet officieel waren, dat ze bij de grensoversteek waarschijnlijk wisten dat u het land kon verlaten, er was immers geen zaak tegen u. (CGVS p. 24)

Echter, het Commissariaat-generaal wil opmerken dat u onmogelijk precies kon weten door wie, in welke intensiteit en op welke manier u gezocht werd in uw thuisland. Het risico dat u vervolgens neemt om onder uw naam het land per vliegtuig te verlaten, waarbij u weet dat u gecontroleerd zou worden of dat er alleszins een zeer grote kans is gecontroleerd te worden door de autoriteiten, is niet in overeenstemming met de vrees die u koestert ten opzichte van de autoriteiten en de mogelijke gevolgen van een eventuele aanhouding of arrestatie.

Het is in deze context ook onlogisch dat, aangezien de passeur over valse documenten beschikte, deze niet zouden gebruikt zijn om Georgië te ontvluchten (wat nogmaals doet vermoeden dat uw verklaringen over de valse paspoorten niet klopt).

Daarenboven stelt u dat na de vechtpartij op 20 december 2011 niet meer buiten kwam hetgeen uw vrees aantoonde om zich in het openbaar te begeven. (CGVS p. 22)

Uw lakse houding, gezien de vrees voor uw leven die u koestert, is niet in overeenstemming te brengen met uw beslissing om per vliegtuig het land te verlaten.

Omwille van bovenstaande redenen kan er bijgevolg geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen. Volledigheidshalve dient gesteld dat uw verklaarde steun aan de oppositie - welke zich beperkte tot deelname aan enkele manifestaties - op zich geen aanleiding geeft voor een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Zo blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan bijlage in het administratief dossier, dat de Georgische autoriteiten de radicale oppositie die de manifestaties in mei 2011 organiseerde niet langer viseert en dat het bijgevolg niet aannemelijk is dat aanhangers van deze partijen actueel omwille van hun steun aan deze partijen door de autoriteiten onder druk worden gezet.

Ook indien men in het verleden door de autoriteiten werd geregistreerd in het kader van deelname aan een oppositieactiviteit, geeft dit bij terugkeer geen aanleiding tot problemen met de autoriteiten. Bijgevolg kan erop basis van de voornoemde redenen geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten waarop u uw asiel baseert. Er dient dus besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

1.2.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoekster, D. K., luidt het asielrelaas als volgt:

"U, een Georgisch staatsburger van Georgische origine, bent afkomstig uit Tbilisi, Georgië. Sinds 2004 bent u gehuwd met B. A. (O.V. 6.948.980) met wie u twee kinderen heeft, S. en N..

Uw kinderen verblijven bij in uw thuisland, uw man verblijft in België.

Uw problemen zijn ontstaan naar aanleiding van een betoging op 25 mei 2011 in Tbilisi waaraan zowel u als uw man deelnamen. Er ontstond een gevecht tussen de manifestanten en de autoriteiten waarna uw man, samen met andere personen, meegenomen werd naar het politiekantoor. Zowel u als uw man hadden verwondingen opgelopen tijdens deze manifestatie. Twee of drie dagen na deze betoging stonden de politieagenten die uw man geslagen hadden, aan uw deur en beledigden uw man en schoonmoeder. Hierna werd uw man meerdere malen meegenomen door de autoriteiten en ondervraagd. Ook u werd bedreigd door de man die u geslagen had toen u in oktober of begin november 2011 terugkwam van de kleuterschool. Uw schoonfamilie diende een klacht in tegen deze problemen, hetgeen geen resultaat opleverde. Op 20 december 2011 geraakte uw man betrokken in een vechtpartij waarna hij in elkaar geslagen werd.

Op 11 januari 2012 reisde u met het vliegtuig naar Turkije waarna u, verborgen in een vrachtwagen de Griekse grens overstak. U moest vervolgens overstappen in een witte auto, die op een boot gezet werd. In deze witte auto reed u tot België waar u op 14 januari 2012 aankwam.

U legt geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas."

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.2.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoekster, D. K., luidt als volgt:

"U baseert uw asielaanvraag op de problemen van uw echtgenoot, B. A. (O.V. 6.948.980). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal beslist tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en weigering van de status van subsidiaire bescherming omdat het asielrelaas van uw echtgenoot niet geloofwaardig bleek.

Bijgevolg kan ook, wat u betreft, niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van uw man werd als volgt gemotiveerd:

"U vreest voor uw leven en het leven van uw vrouw en kinderen bij een eventuele terugkeer naar Georgië omwille van uw problemen met de autoriteiten naar aanleiding van uw deelname aan de betoging van 25 mei 2011 en het gevecht van 20 december 2011. Het Commissariaat-generaal verklaart uw asielrelaas echter ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat zowel u als uw vrouw geen enkel identiteitsdocument voorleggen aan de Belgische asielinstanties. Daarenboven bleken jullie verklaringen betreffende uw Georgische identiteitskaart en de internationale paspoorten tegenstrijdig te zijn. Zo verklaart u niet te weten waar uw Georgische identiteitskaart is, misschien thuis of in Georgië. (CGVS p. 8) Dit document is volgens u niet meer geldig, sinds wanneer weet u niet. (CGVS p. 8). Uw vrouw stelt dat uw identiteitskaart samen met haar identiteitskaart verloren is gegaan in Georgië. (CGVS vrouw p. 3 en 4) Niet alleen is deze verklaring tegenstrijdig met uw verklaringen dat u niet weet waar uw identiteitskaart is, daarenboven komt de verklaringen van uw vrouw op het Commissariaat-generaal niet overeen met haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. Daar stelt zij immers dat haar geboortekte en identiteitskaart in Georgië zijn. (DVZ-verklaring, vraag 21) Geconfronteerd met de tegenstrijdigheid tussen haar eigen verklaringen stelt zij dat dit niet klopt en dat ze vermeldde dat beide identiteitskaarten gestolen waren. (CGVS vrouw p. 4) Wederom werd ze geconfronteerd met uw verklaringen dat uw identiteitskaart nog in Georgië of thuis is en dat dit document vervallen was. Hierop stelt uw vrouw dat uw identiteitskaart vervallen zou zijn binnen enkele dagen als het niet gestolen werd, maar het werd gestolen. (CGVS vrouw p. 5) Opgemerkt dat u niets vermeldde over enige diefstal, blijft uw vrouw bij haar versie van de feiten. (CGVS vrouw p. 5). Deze verklaringen zijn niet aanvaardbaar voor het Commissariaat-generaal. Zo vermeldt u nergens tijdens uw gehoor dat uw identiteitskaart

gestolen zou zijn. Wat meer is, de verklaring van uw vrouw klopt geheel niet met uw verklaring. U stelt immers dat uw identiteitskaart misschien thuis ligt of in Georgië, uw vrouw stelt dat deze documenten gestolen werden.

Daarenboven werd u gevraagd om deze identiteitskaart en de identiteitskaart van uw vrouw binnen de gegeven termijn op te sturen naar het Commissariaat-generaal aangezien u stelde dat uw identiteitskaart thuis of in Georgië lag. (CGVS p. 9) Na het verstrijken van deze termijn werd er echter niets ontvangen op het Commissariaat-generaal.

Wat betreft de internationale paspoorten werd het volgende vastgesteld. Gevraagd naar uw internationaal paspoort stelt u dat de passeur zowel uw internationaal paspoort als het internationaal paspoort van uw vrouw in Turkije afnam. Om door te reizen naar Canada kregen jullie in België een vals Litouws paspoort, maar die voor jullie vertrek vanop Zaventem vervolgens als valse paspoorten zijn gedetecteerd, en waarna jullie zijn aangehouden (CGVS p. 7-9) U kan echter niet zeggen waarom uw echte paspoorten door de passeur in Turkije werden afgenomen. (CGVS p. 8 en 9). Bovendien is na het gehoor en na grondige studie van het dossier vastgesteld dat jullie bij de aanhouding in Zaventem een andere identiteit hebben opgegeven : P. A., een Georgisch staatsburger; en D. K., eveneens Georgisch staatsburger (dossier DVZ, printrak). Ofwel betreft dit de identiteitsgegevens van de valse paspoorten, maar dan moet vastgesteld worden dat uw verklaringen dat het een Litouws paspoort betrof, niet overeen komen met de informatie van de DVZ. Ofwel betreffen deze identiteiten jullie verklaringen, maar dan moet vastgesteld worden dat deze niet overeen komen met de identiteit die jullie bij de asielaanvraag hebben opgegeven, en moet besloten worden dat jullie getracht hebben/trachten de autoriteiten te misleiden wat betreft jullie identiteit.

In ieder geval zijn de niet overtuigende verklaringen over jullie identiteitsdocumenten en het gebrek aan enig identiteitsbewijs voor het Commissariaat-generaal een indicatie dat jullie jullie ware identiteit en identiteitswijzen bewust achterhouden. Het bewijs van identiteit is evenwel een essentieel element in de asielprocedure.

Vervolgens moet opgemerkt worden dat uw gebrekkige kennis over essentiële onderdelen van uw asielrelaas en uw houding in dit verband allerm minst in overeenstemming te brengen zijn met uw verklaarde vrees voor vervolging in uw land van herkomst. Vooreerst wordt getwijfeld aan uw politieke betrokkenheid en werkelijke deelname aan de manifestatie van 25 mei 2011. U verklaart dat u geen lid was van een partij maar vaak naar manifestaties ging, waarvan de laatste op 25 mei 2011 was. (CGVS p. 6) Gevraagd naar andere manifestaties die u bijwoonde, stelt u dat er één op 7 november was. Het jaartal kan u niet weergeven, u stelt dat het twee of drie jaar geleden was. (CGVS p. 6) U ging niet naar andere betogingen in 2011. (CGVS p. 7) U herinnert zich voorts niet of u in 2008, 2009 of 2010 naar de 7 november betoging ging, u herinnert het jaar niet. (CGVS p. 7) Betreffende de manifestatie op 25 mei 2011 weet u niet wanneer deze betoging werd afgeroepen. (CGVS p. 23) U verklaart dat er enkele dagen voordien ook betogingen waren maar dat u niet ging. (CGVS p. 23) U stelt dat de vertegenwoordiger van de burgemeester tijdens de betoging eiste dat de manifestanten de plaats verlieten. Wie deze vertegenwoordiger was weet u niet, u kon het niet zien. Misschien was het de viceburgemeester, u weet het niet. (CGVS p. 14) U blijft vaag over wie speechte tijdens deze betoging en stelt dat het bijna iedereen was. (CGVS p. 15) Het regende dus u zag hun gezichten niet. (CGVS p. 15) U zou wel sommige woorden gehoord hebben maar het was moeilijk om te identificeren wie het was. (CGVS p. 15) Uw moeder diende vervolgens een klacht in naar aanleiding van de problemen die u kende met de autoriteiten na deze manifestatie maar u kan niet zeggen of er een onderzoek naar deze klacht verricht werd. (CGVS p. 24) Niemand contacteerde u of stelde u vragen. (CGVS p. 24) De rechtszaak zou tweemaal zijn uitgesteld, een laatste keer op 15 december 2011. (CGVS p. 4) Tot wanneer deze rechtszaak werd uitgesteld, weet u niet. U bent vertrokken. (CGVS p. 4) Verder kan u niet verklaren wie de politieagent was die gewond geraakte bij de vechtpartij in december 2011, noch weet u of er hierna een onderzoek gestart werd. (CGVS p. 20 en 21) Tot slot kan u niet vertellen wanneer uw vrouw bedreigd werd door politieagenten, noch kan u zeggen met hoeveel ze waren. (CGVS p. 21 en 22)

Deze vage verklaringen omtrent verschillende kernelementen van uw problemen kan het Commissariaat-generaal onmogelijk aanvaarden. Zo verwacht het Commissariaat-generaal dat een asielzoeker de essentiële elementen van zijn asielrelaas onthoudt en/of, indien hij er geen persoonlijke kennis van heeft, ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich hieromtrent te informeren. Uw geringe kennis betreffende uw politieke participatie, de betoging op 25 mei 2011 alsook de gevolgen van deze betoging zijn onverschoonbaar voor het Commissariaat-generaal. Uw gebrek aan kennis omtrent deze asielincidenten alsook uw lakse houding omtrent het vergaren van informatie holt uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw problemen eveneens uit, temeer u duidelijk de mogelijkheid had om via uw moeder of uw vrouw hieromtrent informatie te bekomen. (CGVS p. 3)

Daarenboven blijkt u eveneens uiterst beperkte informatie te bezitten betreffende de actuele stand van zaken en de evolutie van uw problemen in uw thuisland. U kan niet zeggen of de autoriteiten nog

langs geweest zijn bij uw thuis nadat u Georgië verliet, niemand woont daar, u weet niet of er iemand is langs geweest. (CGVS p. 24) Of uw familie, vrienden of kennissen werden lastig gevallen na uw vertrek weet u niet, want u heeft geen contact met hen. Tot slot kan u niet verklaren of u oproepingsbrieven op uw naam verkreeg, u bent niet op de hoogte. (CGVS p. 24) U heeft geen informatie wat er aan de hand is in uw thuisland. (CGVS p. 24) Wederom is uw gebrek aan informatie onaannemelijk voor het Commissariaat-generaal en wijst dit bovendien op een gebrek aan interesse in uw situatie hetgeen afbreuk doet aan uw beweerdte vrees voor vervolging. Zo kan er verwacht worden dat iemand die vreest voor zijn leven, en wiens familieleden eveneens het slachtoffer werden van zijn problemen, ten minste veelvuldig en op verschillende manieren contact probeert te krijgen met personen in zijn thuisland teneinde de stand van zijn actuele vervolging in zijn herkomstland te kunnen inschatten. Daarenboven blijkt u nog contact te hebben met uw moeder in Georgië waardoor u op relatief eenvoudige wijze van haar of via haar te weten kon komen of en in welke mate u nog steeds vervolgd zou worden. Uw klaarblijkelijke en onaanvaardbare onwetendheid over zaken die de essentie van uw vervolgingsproblemen in Georgië betreffen ondermijnen uw geloofwaardigheid en bijgevolg de geloofwaardigheid van uw problemen verder.

Eveneens kon u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs voorleggen van de problemen die u verklaarde gekend te hebben. U slaagde er niet in de Belgische asielinstanties enig document voor te leggen waaruit blijkt dat de incidenten die de aanleiding voor uw vlucht vormden, daadwerkelijk plaatsvonden. Zo kon u geen enkel tastbaar bewijs voorleggen van de klacht die uw moeder ingesteld zou hebben tegen één van uw belagers. U stelt nochtans dat uw moeder de klacht en de medische attesten van het ziekenhuis bij zich heeft. (CGVS p. 5, 17) Vervolgens werd u gevraagd om deze documenten over te maken aan het Commissariaat-generaal. Echter, na het verstrijken van de gegeven termijn werd niets ontvangen. Uw gebrek aan medewerking ondermijnt de ernst en de geloofwaardigheid van uw problemen verder, temeer u duidelijk stelt dat u deze documenten, als het nodig was, van Georgië kon overmaken. (CGVS p. 5) Enige documenten betreffende de gevolgen van de vechtpartij kon u eveneens niet neerleggen. Uw gebrek aan documenten, waarvan in uw geval verwacht kon worden dat u deze kon neerleggen, alsook uw lakse en ongeïnteresseerde houding tasten uw geloofwaardigheid verder aan.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat u verklaart niet te kunnen terugkeren naar uw herkomstland aangezien u problemen kende met de autoriteiten. Zo dreigden uw belagers dat ze u zouden vermoorden of een zaak tegen u zouden beginnen. (CGVS p. 24) Ook uw vrouw en kinderen werden bedreigd. (CGVS p. 24) Na het gevecht van 20 december 2011 leefde u thuis en kwam u niet meer buiten. (CGVS p. 22) Het Commissariaat-generaal stelt zich bijgevolg ernstige vragen met betrekking tot uw manier van reizen. U verklaart op 11 januari 2012 per vliegtuig en met uw internationaal paspoort onder uw eigen naam vanuit Georgië naar Turkije gevlogen te hebben. (CGVS p. 10) U werd hierbij gecontroleerd maar ondervond geen problemen. (CGVS p. 11) Gezien de bedreigingen van uw leven en het leven van uw vrouw, is het bijgevolg bijzonder risicovol om per vliegtuig, zijnde één van de meest gecontroleerde manieren van reizen, het land te verlaten. U stelt dat de bedreigingen niet officieel waren, dat ze bij de grensoversteek waarschijnlijk wisten dat u het land kon verlaten, er was immers geen zaak tegen u. (CGVS p. 24) Echter, het Commissariaat-generaal wil opmerken dat u onmogelijk precies kon weten door wie, in welke intensiteit en op welke manier u gezocht werd in uw thuisland. Het risico dat u vervolgens neemt om onder uw naam het land per vliegtuig te verlaten, waarbij u weet dat u gecontroleerd zou worden of dat er alleszins een zeer grote kans is gecontroleerd te worden door de autoriteiten, is niet in overeenstemming met de vrees die u koestert ten opzichte van de autoriteiten en de mogelijke gevolgen van een eventuele aanhouding of arrestatie. Het is in deze context ook onlogisch dat, aangezien de passeur over valse documenten beschikte, deze niet zouden gebruikt zijn om Georgië te ontvluchten (wat nogmaals doet vermoeden dat uw verklaringen over de valse paspoorten niet klopt). Daarenboven stelt u dat na de vechtpartij op 20 december 2011 niet meer buiten kwam hetgeen uw vrees aantoont om zich in het openbaar te begeven. (CGVS p. 22) Uw lakse houding, gezien de vrees voor uw leven die u koestert, is niet in overeenstemming te brengen met uw beslissing om per vliegtuig het land te verlaten.

Omwille van bovenstaande redenen kan er bijgevolg geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen. Volledigheidshalve dient gesteld dat uw verklaarde steun aan de oppositie - welke zich beperkte tot deelname aan enkele manifestaties - op zich geen aanleiding geeft voor een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Zo blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan bijlage in het administratief dossier, dat de Georgische autoriteiten de radicale oppositie die de manifestaties in mei 2011 organiseerde niet langer viseert en dat het bijgevolg niet aannemelijk is dat aanhangers van deze partijen actueel omwille van hun steun aan deze partijen door de autoriteiten onder druk worden gezet. Ook indien men in het verleden door de autoriteiten werd

geregistreerd in het kader van deelname aan een oppositieactiviteit, geeft dit bij terugkeer geen aanleiding tot problemen met de autoriteiten.

Bijgevolg kan erop basis van de voornoemde redenen geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten waarop u uw asiel baseert. Er dient dus besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoekers de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 11 oktober 2012 een schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, § 2, 48/5 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Op de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoekers geen enkel identiteitsdocument hebben voorgelegd aan de Belgische asielinstanties en hun onderlinge verklaringen omtrent hun Georgische identiteitskaart en de internationale paspoorten tegenstrijdig zijn, antwoorden verzoekers dat hun Georgische identiteitskaart effectief gestolen werd in Georgië, nog vóór hun problemen begonnen waren, waardoor ze verplicht waren hun land van herkomst te verlaten.

Ze verklaren dat ze geen nieuwe identiteitsdocumenten hebben aangevraagd aangezien ze toch in bezit waren van hun internationale paspoorten.

Betreffende de opmerking van de commissaris-generaal dat verzoekers nadat hun internationale paspoorten in Turkije werden afgenomen, vervolgens zouden hebben getracht met een vals paspoort door te reizen naar Canada maar bij hun aanhouding in Zaventem echter een andere identiteit opgaven, volharden verzoekers in hun verklaringen dat ze inderdaad hun internationale paspoorten aan de passeur moesten afgeven en hun reis hebben verdergezet met valse Litouwse paspoorten aangezien de smokkelaar hen had verzekerd dat dit veiliger was voor hen.

Ze stellen dat (zie het verzoekschrift, p. 4) *"bij hun aanhouding in Zaventem verzoekers gepanikeerd (zijn) en ze überhaupt niet (wisten) waar zich aan moesten verwachten"* en dat *"om deze reden ze een andere identiteit (hebben) opgegeven dan hun werkelijke identiteit"*.

Verzoekers verwijzen hierbij naar een passus uit de *"Guide des procédures"* die stelt dat *« une personne qui, par expérience, a appris à craindre les autorités de son propre pays peut continuer à prouver de la défiance à l'égard de toute autre autorité. Elle peut donc craindre de parler librement et d'exposer pleinement et complètement tous les éléments de sa situation »* (eigen vertaling : "een persoon die uit ervaring geleerd heeft de autoriteiten van zijn land te vrezen, kan blijven wantrouwen koesteren voor elke overheid". Hij kan bevreesd zijn om vrij te spreken en alle elementen van zijn situatie volledig te openbaren").

Waar de bestreden beslissingen besluiten dat verzoekers derhalve getracht hebben de asielautoriteiten te misleiden wat betreft hun identiteit, wijzen verzoekers op de identiteitsdocumenten die in bijlage bij hun verzoekschrift worden toegevoegd, met name hun geboorte- en huwelijksakte. Zij wijzen tevens op de geboorteakten van hun dochter S. en hun zoon N. en stellen dat de originelen van al deze documenten ter zitting zullen worden voorgelegd.

Ze besluiten dienaangaande dat (zie het verzoekschrift, p. 4) *"de stelling, dat verzoekers de Belgische autoriteiten omtrent hun identiteit welbewust hebben trachten te misleiden aldus ongegrond (is), minstens verschoonbaar"*.

Omtrent de twijfel van de commissaris-generaal ten aanzien van de politieke betrokkenheid van verzoeker en zijn werkelijke deelname aan de manifestatie van 25 mei 2011, stelt hij dat hij geen lid was van een politieke partij maar wel deelnam aan de manifestaties tegen de Georgische regering, waarvan de laatste op 25 mei 2011 plaatsvond.

Hij herhaalt zijn verklaring dat, nadat de vertegenwoordiger van de regering geëist had de plaats te ontruimen en dit niet gebeurde, gewapende troepen op een gewelddadige manier zijn tussengekomen waarbij verscheidene betogers, inbegrepen hemzelf, werden aangevallen en gearresteerd.

Verzoekers stellen dat de informatie van Cedoca dit bevestigt en halen hieruit een passage aan.

Verzoekers menen dat de informatie overeenstemt met hun asielrelaas en dat het tevens de basis vormt van de redenen waarom ze hun land van herkomst zijn ontvlucht.

Ze wijzen erop dat verzoeker ook verklaard heeft verscheidene keren te zijn aangehouden en verhoord en dat bijna alle ondervragingen gepaard gingen met slagen en bedreigingen.

Wat betreft deze omstandigheden wijst verzoeker opnieuw naar een passage uit de informatie van Cedoca, alsook naar een passage uit het rapport van 27 september 2010 van het "Europees Comité voor Preventie van Marteling" en uit een bericht van de "Human Rights Watch".

Verzoekers menen dat (zie het verzoekschrift, p. 7) *"derhalve niet (kan) gesteld worden dat verzoekers hun vrees voor terugkeer naar Georgië niet aannemelijk kunnen maken en hen de vluchtelingenstatus (dient) te worden toegekend"*.

Omtrent de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wijzen verzoekers op het arrest van 16 augustus 2010 van de Raad en halen hieruit een passage aan.

Verzoekers stellen dat (zie het verzoekschrift, p. 7) *"gezien het feit dat verzoeker, die heeft deelgenomen aan politiek getinte manifestaties, meermaals gearresteerd en ondervraagd (werd) en tijdens deze incidenten bedreigd en mishandeld (werd), verzoekers aldus bij een terugkeer naar Georgië (vrees) dat de Georgische autoriteiten hem opnieuw zullen viseren"* en dat verzoekster en hun kinderen door de autoriteiten bedreigd werden.

Verzoekers verwijzen in dit verband opnieuw naar de informatie van Cedoca.

Verzoekers besluiten dat ze voldoen aan de vereisten van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en dat aan hen de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend.

Ze stellen dat de beslissing van de commissaris-generaal houdende weigering van de subsidiaire beschermingsstatus niet gestoeld is op draagkrachtige motieven en daardoor gebrekkelijk gemotiveerd is.

Verzoekers vragen de Raad om de bestreden beslissingen te hervormen en van hen de vluchtelingenstatus te erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. In ondergeschikte orde vragen ze het dossier voor verder onderzoek terug te zenden naar de commissariaat-generaal.

2.2. De Raad merkt vooreerst op dat aangezien verzoekster, D. K., zich in het verzoekschrift louter baseert op het asielrelaas van verzoeker, B. A., haar man, de Raad enkel ingaat op het relaas van deze laatste.

2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat artikel 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag geen directe werking heeft binnen de Belgische rechtsorde zodat de aangevoerde schending ervan niet dienstig is.

2.4. De Raad benadrukt dat de inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoekster uiteen valt in twee delen.

Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoekster de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

De materiële motiveringsplicht, i.e. de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.5. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.6. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.7. De commissaris-generaal stelde in zijn beslissing vooreerst vast dat verzoekers geen identiteitsdocumenten voorlegden aan de Belgische asielinstanties en ook hun verklaringen betreffende hun Georgische identiteitskaart en hun internationale paspoorten tegenstrijdig zijn: *“Zo verklaart u niet te weten waar uw Georgische identiteitskaart is, misschien thuis of in Georgië. (CGVS p. 8) Dit document is volgens u niet meer geldig, sinds wanneer weet u niet. (CGVS p. 8).*

Uw vrouw stelt dat uw identiteitskaart samen met haar identiteitskaart verloren is gegaan in Georgië. (CGVS vrouw p. 3 en 4)

Niet alleen is deze verklaring tegenstrijdig met uw verklaringen dat u niet weet waar uw identiteitskaart is, daarenboven komt de verklaringen van uw vrouw op het Commissariaat-generaal niet overeen met haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. Daar stelt zij immers dat haar geboorteakte en identiteitskaart in Georgië zijn. (DVZ-verklaring, vraag 21)

Geconfronteerd met de tegenstrijdigheid tussen haar eigen verklaringen stelt zij dat dit niet klopt en dat ze vermeldde dat beide identiteitskaarten gestolen waren. (CGVS vrouw p. 4)

Wederom werd ze geconfronteerd met uw verklaringen dat uw identiteitskaart nog in Georgië of thuis is en dat dit document vervallen was. Hierop stelt uw vrouw dat uw identiteitskaart vervallen zou zijn binnen enkele dagen als het niet gestolen werd, maar het werd gestolen. (CGVS vrouw p. 5)

Opgemerkt dat u niets vermeldde over enige diefstal, blijft uw vrouw bij haar versie van de feiten. (CGVS vrouw p. 5).

Deze verklaringen zijn niet aanvaardbaar voor het Commissariaat-generaal.

Zo vermeldt u nergens tijdens uw gehoor dat uw identiteitskaart gestolen zou zijn.

Wat meer is, de verklaring van uw vrouw klopt geheel niet met uw verklaring. U stelt immers dat uw identiteitskaart misschien thuis ligt of in Georgië, uw vrouw stelt dat deze documenten gestolen werden.”

Verzoekers stellen dat hun Georgische identiteitskaarten effectief gestolen werden en ze geen nieuwe identiteitskaarten hebben aangevraagd omdat ze in het bezit waren van hun internationale paspoorten.

De Raad stelt vast dat verzoekers volharden in de verklaringen van verzoekster afgelegd op het Commissariaat-generaal, dat hun identiteitskaarten werden gestolen.

Een louter herhalen van één versie van de feiten, die reeds ongeloofwaardig werd bevonden in de bestreden beslissing omwille van tegenstrijdigheden met de verklaringen van verzoeker tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal en tegenstrijdigheden met verklaringen van verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken, zonder elementen aan te voeren waarom die bepaalde versie de juiste zou zijn, is niet dienstig om de motivering van de beslissing te weerleggen.

Verzoekers geven immers geen aannemelijke uitleg om uit te leggen dat de verklaring van verzoeker dat hij niet wist waar zijn Georgische identiteitskaart was, thuis of in Georgië, en de verklaring van verzoekster op het Commissariaat-generaal waarin zij stelt dat haar geboorteakte en identiteitskaart in Georgië ligt, niet tegenstrijdig zijn met de verklaring van verzoekster dat hun Georgische identiteitskaart werd gestolen in Georgië.

Bovendien dient vastgesteld te worden dat de verklaring van verzoekers over hun gestolen identiteitskaarten niet strookt met de verklaring van verzoeker op het Commissariaat-generaal waarin hij beloofde om de identiteitskaarten op te sturen naar het Commissariaat-generaal. Bovenstaande motivering van de bestreden beslissing dient aldus bevestigd te worden.

Wat betreft verzoekers' internationale paspoorten, stelde de commissaris-generaal het volgende vast: *"Gevraagd naar uw internationaal paspoort stelt u dat de passeur zowel uw internationaal paspoort als het internationaal paspoort van uw vrouw in Turkije afnam. Om door te reizen naar Canada kregen jullie in België een vals Litouws paspoort, maar die voor jullie vertrek vanop Zaventem vervolgens als valse paspoorten zijn gedetecteerd, en waarna jullie zijn aangehouden (CGVS p. 7-9)*

U kan echter niet zeggen waarom uw echte paspoorten door de passeur in Turkije werden afgenomen. (CGVS p. 8 en 9). Bovendien is na het gehoor en na grondige studie van het dossier vastgesteld dat jullie bij de aanhouding in Zaventem een andere identiteit hebben opgegeven : P. A., een Georgisch staatsburger; en D. K., eveneens Georgisch staatsburger (dossier DVZ, printrak). Ofwel betreft dit de identiteitsgegevens van de valse paspoorten, maar dan moet vastgesteld worden dat uw verklaringen dat het een Litouws paspoort betrof, niet overeen komen met de informatie van de DVZ. Ofwel betreffen deze identiteiten jullie verklaringen, maar dan moet vastgesteld worden dat deze niet overeen komen met de identiteit die jullie bij de asielaanvraag hebben opgegeven, en moet besloten worden dat jullie getracht hebben/trachten de autoriteiten te misleiden wat betreft jullie identiteit.

In ieder geval zijn de niet overtuigende verklaringen over jullie identiteitsdocumenten en het gebrek aan enig identiteitsbewijs voor het Commissariaat-generaal een indicatie dat jullie jullie ware identiteit en identiteitsbewijzen bewust achterhouden. Het bewijs van identiteit is evenwel een essentieel element in de asielprocedure."

Verzoekers volharden in hun verklaringen dat ze hun reispaspoorten aan de smokkelaar dienden af te geven en dat ze hun reis hebben verdergezet met valse Litouwse paspoorten omdat de smokkelaar hen verzekerd had dat dit veiliger was voor hen. Zij stellen tevens dat ze bij hun aanhouding op de luchthaven te Zaventem in paniek raakten en om die reden een andere naam opgaven dan hun werkelijke identiteit. Onder verwijzing naar de 'Guide des procédures' stellen verzoekers dat het mogelijk is dat personen die hun eigen autoriteiten vrezen, ook vrees kunnen hebben ten aanzien van eender welke andere autoriteit en het mogelijk is dat ze schrik hebben om vrij te praten of alle elementen van hun situatie uiteen te zetten.

Waar de commissaris-generaal opwerpt dat verzoekers hebben getracht de Belgische autoriteiten te misleiden, wijzen verzoekers erop dat zij hun geboorteakten, hun huwelijksakte en de geboorteakten van hun dochter en zoon als bijlage bij hun verzoekschrift hebben toegevoegd waardoor volgens hen de stelling van de commissaris-generaal ongegrond, of minstens verschoonbaar is.

De Raad stelt vast dat verzoekers in hun verzoekschrift bevestigen dat ze een valse identiteit hebben opgegeven.

Op de aanvoering van verzoekers dat ze uit paniek een valse identiteit hebben opgegeven, wijst de Raad erop dat het feit dat een persoon die zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen, het vertrouwen in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt, hiermee inherent verbonden is.

De uitleg dat "paniek" voor de autoriteiten van wie men bescherming verwacht, tot het opgeven van een valse identiteit inspireerde, wordt niet aanvaard wat voert tot het besluit dat verzoekers wél degelijk hebben getracht de Belgische asielinstanties te misleiden.

De Raad schaaft zich achter de motivering dienaangaande van de commissaris-generaal dat *"Ofwel betreft dit de identiteitsgegevens van de valse paspoorten, maar dan moet vastgesteld worden dat uw verklaringen dat het een Litouws paspoort betrof, niet overeen komen met de informatie van de DVZ. Ofwel betreffen deze identiteiten jullie verklaringen, maar dan moet vastgesteld worden dat deze niet overeen komen met de identiteit die jullie bij de asielaanvraag hebben opgegeven, en moet besloten worden dat jullie getracht hebben/trachten de autoriteiten te misleiden wat betreft jullie identiteit."*

De Raad stelt bijgevolg vast dat verzoekers geen enkel identiteitsdocument konden voorleggen aan de Belgische asielinstanties en bovendien geen overtuigende en eensluidende verklaring aflegden over wat er met hun paspoorten gebeurd was.

De commissaris-generaal wijst er in zijn nota op dat de geboorteakten van verzoekers en van hun twee kinderen alsook hun huwelijksakte niet van die aard zijn om hun identiteit op afdoende wijze aan te tonen.

Daargelaten de vaststelling dat verzoekers niet aannemelijk maken waarom ze pas nu, nadat de beslissingen werden genomen en nadat verzoeker tijdens het verhoor op 29 februari 2012 op het Commissariaat-generaal gewezen werd op het belang van identiteitsdocumenten, deze documenten neerlegden, naast de vaststelling dat er geen voor eensluidend verklaarde vertaling bij de documenten werd gevoegd, wees de commissaris-generaal er terecht op dat de geboorteaktes en de huwelijksakte

geen foto bevatten zodat de identiteit van verzoekers nog steeds niet met zekerheid kan worden vastgesteld. Verzoekers legden ter terechtzitting een stukkenbundel neer, niet geïnventariseerd zoals nochtans vereist in artikel 7 Pr. RvV.

De voorgaande opmerking wat betreft de -afwezigheid van- bewijskracht, blijft niettegenstaande de bijgebrachte vertalingen, haar geldigheid behouden.

Een van de stukken in het bundel, betreft een fotokopie van een brief van "The lawyer George Kipshidze" (zie rechterbovenhoek); dit stuk betreft een fotokopie waaraan geen bewijswaarde wordt toegekend gezien een fotokopie makkelijk te vervalsen is.

Bovendien is dit stuk niet opgesteld in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld voor een voor eensluidend verklaarde vertaling naar deze taal zoals vereist door artikel 8 Pr. RvV.

Verzoekers bieden ook geen verklaring waarom ze deze stukken niet eerder in de loop van de procedure hebben voorgelegd, zoals gesteld in artikel 39/76 van de vreemdelingenwet.

Er wordt daarnaast nog opgemerkt dat verzoekers er bovendien nog niet in slagen om hun identiteitskaarten of paspoorten neer te leggen, noch om voor het ontbreken ervan een aanvaardbare verklaringen te geven.

De commissaris-generaal merkte vervolgens op dat de gebrekkige kennis van verzoekers over essentiële onderdelen van hun asielrelaas en hun houding in dit verband niet in overeenstemming te brengen zijn met hun voorgehouden vrees voor vervolging in hun land van herkomst en uitte terechte twijfel ten aanzien van de politieke betrokkenheid van verzoeker en zijn werkelijke deelname aan de manifestatie van 25 mei 2011. De commissaris-generaal stelde tevens vast dat verzoekers daarenboven hebben nagelaten om ernstige pogingen te ondernemen om zich hieromtrent te informeren.

Verzoekers volharden in hun verzoekschrift in verklaringen aangaande het politiek engagement van verzoeker en de problemen die ze naar aanleiding daarvan ondervonden; ze menen dat dit bevestigd wordt door de informatie van Cedoca ("Georgië, de politieke oppositie sinds november 2007: stand van zaken", p. 9) en door overige berichtgeving terzake ("Rapport van het Europees Comité voor Preventie van Marteling" van 27 september 2010; artikel "Human Rights Watch" van september 2012 over het onderzoek naar seksueel misbruik binnen het gevangeniswezen).

De Raad is van oordeel dat een verwijzing naar algemene rapporten en berichtgeving over de algemene situatie in Georgië niet volstaat om aan te tonen dat verzoekers aldaar werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft, een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke.

De omstandige motivering van de commissaris-generaal wordt door de Raad overgenomen: "*Vooreerst wordt getwijfeld aan uw politieke betrokkenheid en werkelijke deelname aan de manifestatie van 25 mei 2011. U verklaart dat u geen lid was van een partij maar vaak naar manifestaties ging, waarvan de laatste op 25 mei 2011 was.* (CGVS p. 6)

Gevraagd naar andere manifestaties die u bijwoonde, stelt u dat er één op 7 november was. Het jaartal kan u niet weergeven, u stelt dat het twee of drie jaar geleden was. (CGVS p. 6) *U ging niet naar andere betogingen in 2011.* (CGVS p. 7) *U herinnert zich voorts niet of u in 2008, 2009 of 2010 naar de 7 november betoging ging, u herinnert het jaar niet.* (CGVS p. 7)

Betreffende de manifestatie op 25 mei 2011 weet u niet wanneer deze betoging werd afgeroepen. (CGVS p. 23) *U verklaart dat er enkele dagen voordien ook betogingen waren maar dat u niet ging.* (CGVS p. 23) *U stelt dat de vertegenwoordiger van de burgemeester tijdens de betoging eiste dat de manifestanten de plaats verlieten. Wie deze vertegenwoordiger was weet u niet, u kon het niet zien. Misschien was het de viceburgemeester, u weet het niet.* (CGVS p. 14) *U blijft vaag over wie speechte tijdens deze betoging en stelt dat het bijna iedereen was.* (CGVS p. 15) *Het regende dus u zag hun gezichten niet.* (CGVS p. 15) *U zou wel sommige woorden gehoord hebben maar het was moeilijk om te identificeren wie het was.* (CGVS p. 15)

Uw moeder diende vervolgens een klacht in naar aanleiding van de problemen die u kende met de autoriteiten na deze manifestatie maar u kan niet zeggen of er een onderzoek naar deze klacht verricht werd. (CGVS p. 24) *Niemand contacteerde u of stelde u vragen.* (CGVS p. 24)

De rechtszaak zou tweemaal zijn uitgesteld, een laatste keer op 15 december 2011. (CGVS p. 4) *Tot wanneer deze rechtszaak werd uitgesteld, weet u niet. U bent vertrokken.* (CGVS p. 4)

Verder kan u niet verklaren wie de politieagent was die gewond geraakte bij de vechtpartij in december 2011, noch weet u of er hierna een onderzoek gestart werd. (CGVS p. 20 en 21)

Tot slot kan u niet vertellen wanneer uw vrouw bedreigd werd door politieagenten, noch kan u zeggen met hoeveel ze waren. (CGVS p. 21 en 22).

Deze vage verklaringen omtrent verschillende kernelementen van uw problemen kan het Commissariaat-generaal onmogelijk aanvaarden.

Zo verwacht het Commissariaat-generaal dat een asielzoeker de essentiële elementen van zijn asielrelaas onthoudt en/of, indien hij er geen persoonlijke kennis van heeft, ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich hieromtrent te informeren.

Uw geringe kennis betreffende uw politieke participatie, de betoging op 25 mei 2011 alsook de gevolgen van deze betoging zijn onverschoonbaar voor het Commissariaat-generaal.

Uw gebrek aan kennis omtrent deze asielincidenten alsook uw lakse houding omtrent het vergaren van informatie holt uw geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw problemen eveneens uit, temeer u duidelijk de mogelijkheid had om via uw moeder of uw vrouw hieromtrent informatie te bekomen. (CGVS p. 3)”

De commissaris-generaal stelde daarenboven een gebrekkige kennis vast in hoofde van verzoekers betreffende de actuele stand van zaken en de evolutie van hun problemen in hun land van herkomst, alsook een gebrek aan bewijs van hun vermeende problemen.

Hij oordeelde bovendien dat de houding van verzoekers door op legale wijze, onder hun eigen naam en per vliegtuig Georgië te verlaten, niet in overeenstemming te brengen is met hun voorgehouden vrees voor vervolging. Ten slotte stelde de commissaris-generaal nog vast dat de door de verzoeker verklaarde steun aan de oppositie op zich geen aanleiding geeft voor een gegronde vrees in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

Deze elementen worden niet weerlegd in het verzoekschrift en blijven hun geldigheid behouden.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan aan het asielrelaas van verzoeker geen geloof gehecht worden; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Vluchtelingenverdrag (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus was de commissaris-generaal van oordeel dat gezien geen geloof wordt gehecht aan het asielrelaas van verzoekers, ze op basis van dit relaas, ook niet aannemelijk maken dat er wat hen betreft, een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

Verzoekers verwijzen naar een arrest van de Raad inzake een Russisch/Tsjetsjeens dossier waarin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, werd toegekend. Ze herhalen hun eerder afgelegde verklaringen en verwijzen hiervoor tevens naar de informatie van Cedoca (“Georgië, De politieke oppositie sinds november 2007: stand van zaken, p. 19). Ze voeren aan dat hen de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend en dat de beslissing van de commissaris-generaal niet gestoeld is op draagkrachtige motieven en derhalve gebrekkig is.

De Raad verduidelijkt dat voor iedere vorm van nationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de geloofwaardigheid van het relaas wordt vereist.

Verzoekers hebben hun asielrelaas echter niet geloofwaardig kunnen maken. Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen om aannemelijk te maken verzoekers in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De verwijzing naar bovenstaande uitspraak van de Raad is niet dienstig daar de toekenning van subsidiaire bescherming, voorzien in voormeld wetsartikel, verband houdt met de geloofwaardigheid van het relaas. Bovendien merkt de Raad op dat tot op heden rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentwaarde hebben die bindend zijn.

Waar verzoekers nog wijzen op het politiek engagement van verzoeker en verwijzen naar de informatie van Cedoca, bevestigt de Raad de bestreden beslissingen waarin op basis van bij het administratief dossier gevoegde informatie, terecht werd gewezen op het feit dat de loutere steun aan de oppositie op zich geen aanleiding geeft tot vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

Uit die informatie waar ook verzoekers naar verwijzen, blijkt immers dat de Georgische autoriteiten de radicale oppositie die de manifestaties in mei 2011 organiseerde, niet langer viseert en dat het bijgevolg niet aannemelijk is dat aanhangers van deze partijen omwille van hun steun door de autoriteiten actueel nog onder druk worden gezet; ook indien men in het verleden door de autoriteiten werd geregistreerd in het kader van deelname aan een oppositieactiviteit, geeft dit bij terugkeer geen aanleiding tot problemen met de autoriteiten (“Georgië, de politieke oppositie sinds 2007: stand van zaken”, p. 13, 20).

Dit in acht genomen, kunnen verzoekers evenmin steunen op het voorgehouden politiek engagement van verzoeker om aannemelijk te maken dat ze in geval van terugkeer naar hun land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zouden lopen.

De Raad wijst er nog op dat het feit dat de motieven die de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ondersteunen, gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de

vluchtelingenstatus schragen, niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Er wordt herhaald dat een ongeloofwaardig relaas immers ook niet als basis kan dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Verzoekers voeren tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat ze in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.8. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing op een correcte wijze genomen en gemotiveerd is. Naast een uiteenzetting van de asielmotieven door verzoekers zelf aangevoerd tijdens hun verhoor op 29 februari 2012 op het Commissariaat-generaal, afgenomen met behulp van een tolk die de Georgische taal machtig is, en bijgestaan door hun advocaat, bevatten de bestreden beslissingen gedetailleerde overwegingen die deze afdoende motiveren.

2.9. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te verwijzen naar het Commissariaat-generaal. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen, *quod non in casu*.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend dertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE